

Gróh Gáspár

irodalomtörténész, kritikus, esszé- és közíró, szerkesztő

1953. augusztus 2-án született Budapesten. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen diplomázott magyar-történelem szakon 1977-ben, majd ugyanitt egyetemi doktori címet szerzett 1984-ben. Az Országos Széchényi Könyvtár könyvtárosa, tudományos munkatársa volt 1977 és 1983 között, majd a Múzsák Közművelődési Kiadó szerkesztője lett 1989-ig, amit követően két évig a Magyar Napló olvasószerkesztője majd kritikai rovatának vezetője volt. A későbbiekben a közszolgálati munkája és a szakmai tevékenysége váltakozik, esetenként egyidejűleg, párhuzamosan zajlik. Dolgozott a Magyar Demokrata Fórum frakciójának sajtóirodáján, volt a Heti Magyarország rovatvezetője, majd 1996-tól a Magyar Szemle kritikai rovatát szerkesztette, és 2018-tól a folyóirat főszerkesztője lett. 1998-2002 között a Miniszterelnöki Hivatal munkatársa volt, 2003-tól 2017-ig a Köztársasági Elnöki Hivatalban töltött be többféle vezetői munkakört.

Nem főállású megbízatásai közül kiemelhető az Országos Rádió és Televízió Testületnél kapott szakértői munkája és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen az elszakított nemzetrészek irodalmáról tartott előadássorozata.

A közszolgálatban töltött éveiben is részese maradt az irodalom világának kritikusként, esszéíróként, szerkesztőként. Tanulmányaiban, esszéiben különösen fontos számára az irodalom és a történelem kapcsolata, összefüggésrendszere. Első írása 1974-ben jelent meg, 2000 óta tizenegy önálló kötetet publikált. Az MMA Kiadó adta közre a Szabó Dezsőről született esszé-monográfiáját (*Kivezetés a szépirodalomból*, 2020.).

Munkásságát 2007-ben Pethő Sándor-díjjal ismerték el. 2017-ben megkapta a Magyar Érdemrend Középkeresztjét, 2019-ben Kölcsey emlékérmét és a Magyar Művészeti Akadémia művészeti írói díját érdemelte ki. 2020-ban József Attila-díjat és Kortárs-díjat kapott. 2019-óta az MMA nem akadémikus köztestületi tagja.